

1. Samuel 26

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἔρχονται οἱ ζιφαῖοι ἐκ τῆς αὐχμῶδους πρὸς τὸν σαουλ εἰς τὸν βουνὸν λέγοντες Ἰδοὺ δαυιδ σκεπάζεται μεθ' ἡμῶν ἐν τῷ βουνῷ τοῦ εχελα τοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ ιεσσαιμούν

2 καὶ ἀνέστη σαουλ καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον ζιφ καὶ μετ' αὐτοῦ τρεῖς χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτοὶ ἐξ ισραὴλ ζητεῖν τὸν δαυιδ ἐν τῇ ἐρήμῳ ζιφ

3 καὶ παρενέβαλεν σαουλ ἐν τῷ βουνῷ τοῦ εχελα ἐπὶ προσώπου τοῦ ιεσσαιμούν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ δαυιδ ἐκάθισεν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ εἶδεν δαυιδ ὅτι ἥκει σαουλ ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον

4 καὶ ἀπέστειλεν δαυιδ κατασκόπους καὶ ἔγνω ὅτι ἥκει σαουλ ἔτοιμος ἐκ κεῖλα

5 καὶ ἀνέστη δαυιδ λάθρᾳ καὶ εἰσπορεύεται εἰς τὸν τόπον οὗ ἐκάθευδεν ἐκεῖ σαουλ καὶ ἐκεῖ αβεννηρ νίὸς νηρ ἀρχιστράτηγος αὐτοῦ καὶ σαουλ ἐκάθευδεν ἐν λαμπτήνῃ καὶ ὁ λαὸς παρεμβεβληκὼς κύκλῳ αὐτοῦ

6 καὶ ἀπεκρίθη δαυιδ καὶ εἶπεν πρὸς αχιμελεχ τὸν χετταῖον καὶ πρὸς αβεσσα νίὸν σαρουιας ἀδελφὸν ιωαβ λέγων τίς εἰσελεύσεται μετ' ἐμοῦ πρὸς σαουλ εἰς τὴν παρεμβολήν καὶ εἶπεν αβεσσα ἐγὼ εἰσελεύσομαι μετὰ σου

7 καὶ εἰσπορεύεται δαυιδ καὶ αβεσσα εἰς τὸν λαὸν τὴν νύκτα καὶ ἵδοὺ σαουλ καθεύδων ὑπνῳ ἐν λαμπτήνῃ καὶ τὸ δόρυ ἐμπεπιγός εἰς τὴν γῆν πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ αβεννηρ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐκάθευδεν κύκλῳ αὐτοῦ

8 καὶ εἶπεν αβεσσα πρὸς δαυιδ ἀπέκλεισεν σήμερον κύριος τὸν ἔχθρόν σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ νῦν πατάξω αὐτὸν τῷ δόρᾳ εἰς τὴν γῆν ἄπαξ καὶ οὐ δευτερόσω αὐτῷ

9 καὶ εἶπεν δαυιδ πρὸς αβεσσα μὴ ταπεινώσῃς αὐτόν ὅτι τίς ἐποίσει χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ χριστὸν κυρίου καὶ ἀθωθήσεται

10 καὶ εἶπεν δαυιδ ζῆ κύριος ἐὰν μὴ κύριος παίσῃ αὐτόν ἢ ἡ ἡμέρα αὐτοῦ ἔλθῃ καὶ ἀποθάνῃ ἢ εἰς πόλεμον καταβῇ καὶ προστεθῇ

11 μηδαμῶς μοι παρὰ κυρίου ἐπενεγκεῖν χεῖρά μου ἐπὶ χριστὸν κυρίου καὶ νῦν λαβὲ δὴ τὸ δόρυ ἀπὸ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ τὸν φακὸν τοῦ ὕδατος καὶ ἀπέλθωμεν καθ' ἑαυτούς

12 καὶ ἔλαβεν δαυιδ τὸ δόρυ καὶ τὸν φακὸν τοῦ ὕδατος ἀπὸ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθον καθ' ἑαυτούς καὶ οὐκ ἦν ὁ βλέπων καὶ οὐκ ἦν ὁ γινώσκων καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξεγειρόμενος πάντες ὑπνοῦντες ὅτι θάμβος κυρίου ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς

13 καὶ διέβη δαυιδ εἰς τὸ πέραν καὶ ἔστη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους μακρόθεν καὶ πολλὴ ἡ ὁδὸς ἀνὰ μέσον αὐτῶν

14 καὶ προσεκαλέσατο δαυιδ τὸν λαὸν καὶ τῷ αβεννηρ ἐλάλησεν λέγων οὐκ ἀποκριθήσει αβεννηρ καὶ ἀπεκρίθη αβεννηρ καὶ εἶπεν τίς εἴ σὺ ὁ καλῶν με

15 καὶ εἶπεν δαυιδ πρὸς αβεννηρ οὐκ ἀνήρ σύ καὶ τίς ώς σὺ ἐν ισραὴλ καὶ διὰ τί οὐ φυλάσσεις τὸν κύριόν σου τὸν βασιλέα ὅτι εἰσῆλθεν εἰς ἐκ τοῦ λαοῦ διαφθεῖραι τὸν βασιλέα κύριόν σου

16 καὶ οὐκ ἀγαθὸν τὸ ρῆμα τοῦτο ὃ πεποίηκας ζῇ κύριος ὅτι υἱοὶ θανατώσεως ὑμεῖς οἱ φυλάσσοντες τὸν βασιλέα κύριον ὑμῶν τὸν χριστὸν κυρίου καὶ νῦν ἵδε δή τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως καὶ ὁ φακὸς τοῦ ὄντος ποῦ ἐστιν τὰ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ

17 καὶ ἐπέγνω σαουλ τὴν φωνὴν τοῦ δαυιδ καὶ εἶπεν ἦ φωνή σου αὕτη τέκνον δαυιδ καὶ εἶπεν δαυιδ δοῦλός σου κύριε βασιλεῦ

18 καὶ εἶπεν ἵνα τί τοῦτο καταδιώκει ὁ κύριός μου ὃπίσω τοῦ δούλου αὐτοῦ ὅτι τί ἡμάρτηκα καὶ τί εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα

19 καὶ νῦν ἀκουσάτω δὴ ὁ κύριός μου ὃ βασιλεὺς τὸ ρῆμα τοῦ δούλου αὐτοῦ εἰ ὁ θεὸς ἐπισείει σε ἐπ' ἐμέ ὁσφρανθείη θυσίας σου καὶ εἰ υἱοὶ ἀνθρώπων ἐπικατάρατοι οὗτοι ἐνώπιον κυρίου ὅτι ἔξεβαλόν με σήμερον μὴ ἐστηρίσθαι ἐν κληρονομίᾳ κυρίου λέγοντες πορεύου δούλευε θεοῖς ἑτέροις

20 καὶ νῦν μὴ πέσοι τὸ αἷμά μου ἐπὶ τὴν γῆν ἔξ ἐναντίας προσώπου κυρίου ὅτι ἔξελήλυθεν ὃ βασιλεὺς ισραὴλ ζητεῖν τὴν ψυχὴν μου καθὼς καταδιώκει ὁ νυκτικόραξ ἐν τοῖς ὅρεσιν

21 καὶ εἶπεν σαουλ ἡμάρτηκα ἐπίστρεψε τέκνον δαυιδ ὅτι οὐ κακοποιήσω σε ἀνθ' ὧν ἔντιμος ψυχή μου ἐν ὁφθαλμοῖς σου ἐν τῇ σήμερον μεματαίωμαι καὶ ἥγνόηκα πολλὰ σφόδρα

22 καὶ ἀπεκρίθη δαυιδ καὶ εἶπεν ἵδον τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως διελθέτω εἰς τῶν παιδαρίων καὶ λαβέτω αὐτό

23 καὶ κύριος ἐπιστρέψει ἕκαστῳ τὰς δικαιοσύνας αὐτοῦ καὶ τὴν πίστιν αὐτοῦ ὡς παρέδωκέν σε κύριος σήμερον εἰς χεῖράς μου καὶ οὐκ ἡθέλησα ἐπενεγκεῖν χεῖρά μου ἐπὶ χριστὸν κυρίου

24 καὶ ἵδον καθὼς ἐμεγαλύνθη ἡ ψυχή σου σήμερον ἐν ταύτῃ ἐν ὁφθαλμοῖς μου οὕτως μεγαλυνθείη ἡ ψυχή μου ἐνώπιον κυρίου καὶ σκεπάσαι με καὶ ἔξελεῖται με ἐκ πάσης θλίψεως

25 καὶ εἶπεν σαουλ πρὸς δαυιδ εὐλογημένος σύ τέκνον καὶ ποιῶν ποιήσεις καὶ δυνάμενος δυνήσει καὶ ἀπῆλθεν δαυιδ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ σαουλ ἀνέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ